

Rovarhotel készítés

Kreatív kézműves foglalkoztató füzet

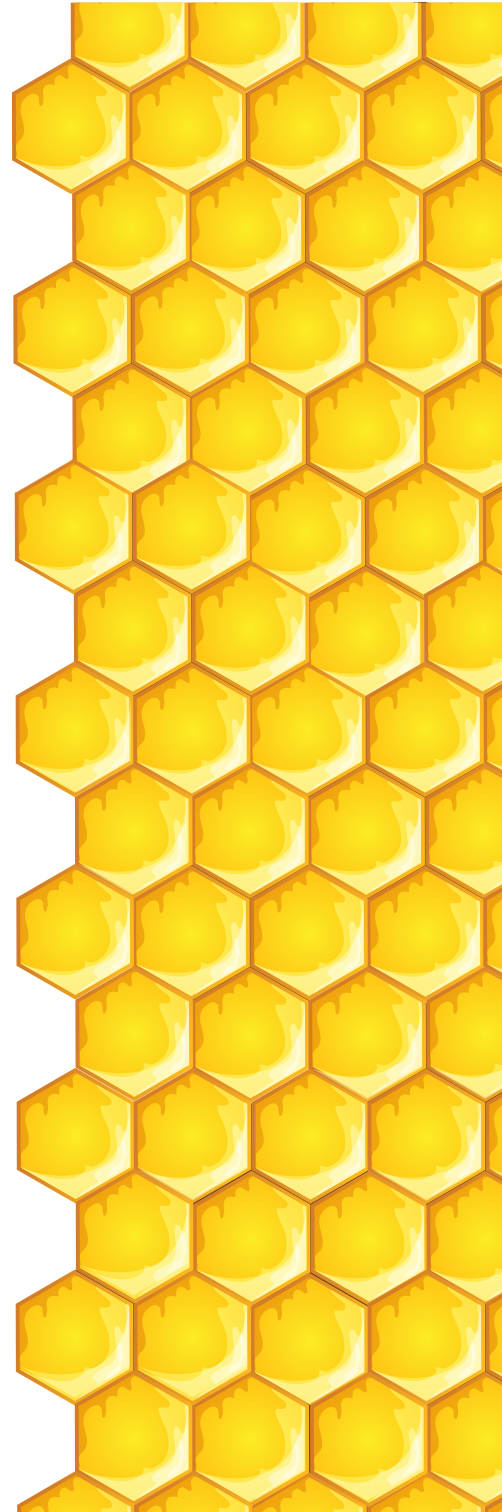

Már a gyártók is felfigyeltek a beporzók iránti érdeklődés megnövekedésére, kínálatukban megjelentek a kisebb-nagyobb méretű "szállók". Aki azonban szívesen barkácsol, pláne együtt, családi keretek között, annak szívből ajánlhatjuk ennek a kedves és hasznos házikónak az elkészítését, mert az egész család örömet leli benne, mindenkinek: kicsinek és nagyoknak egyaránt lehet benne hozzá illő célfeladata. Mivel hulladékból dolgozunk, nemcsak alkotó pillanatokot szerünk magunknak, hanem kíméljük környezetünket és egyben a családi kasszát is.

Szükséges alapanyagok és eszközök:

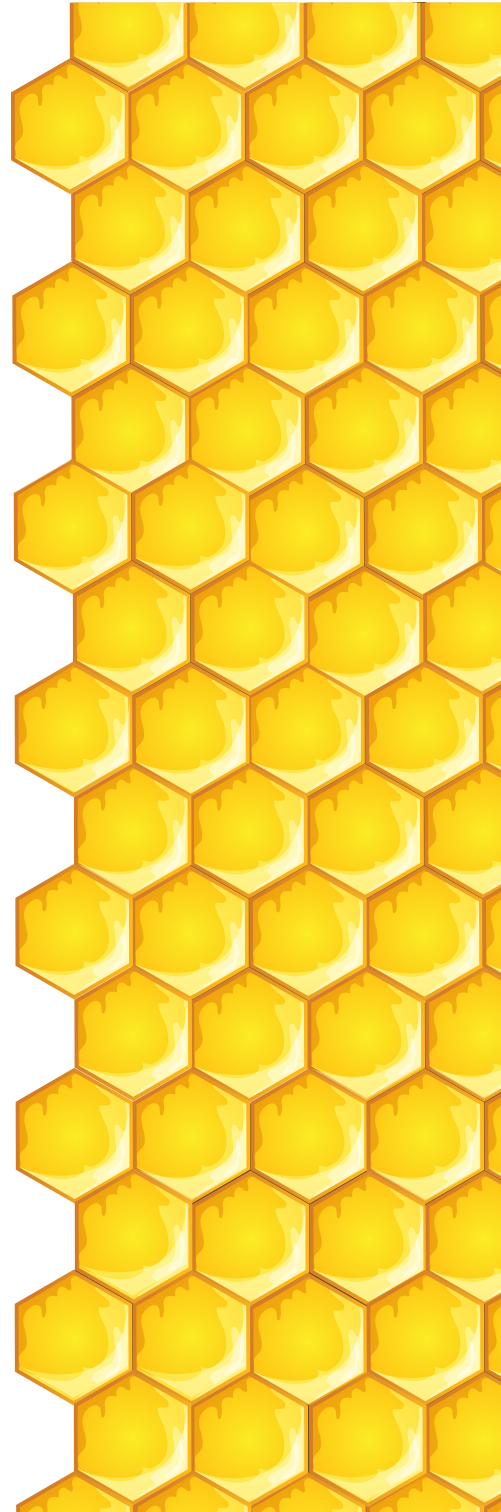
tetrapack dobozok, olló, sniccer vagy kés, vonalzó, cipészár, metszőolló, ragasztó, ragasztó szalag, tűzőgép, ceruza, parafadugók, természetes anyagok a szobák megtöltéséhez

Mivel a háztartások többségében nem biztos hogy van kellő méretű és mennyiségű lécz, fűró, kiscfűrészc, viszont nemes célért átmeneti ideig gyűjtögetni mindannyian tudunk, a ház alapnya tetrapack doboz. Egyrészt könnyű hozzájutni, termelődik a háztartásban, másrészt jelen esetben hasznunkra válik, hogy nagyon erős és nem ázik át, kiválóan szigetel mind kívül, mind belül. Rendkívül nehéz újrahatszósítani, éppen a fenti tulajdonságai miatt, így újrafelhasználásával mindenképpen nyerünk. Lehet gyümölcslés, tejes, bármilyen, lényeg, hogy tisztára mossuk és pontosan méretre vágjuk. A könnyű kezelhetőség miatt mi a négyzetes alapú dobozzal dolgozunk, mert így, négy darabot összeállítva rögtön meg is kapjuk a házikó beosztását, egyben merevítőként is "dolgoznak" a doboz oldalai. A négy dobozt egyforma méretűre, azaz egyforma mélységűre vágunk, a mi házunknál ez 10 cm. Tűzőgéppel összeerősítjük az oldalakat. A dobozokat még a tűzés előtt érdemes ragasztószalaggal körbetekerni, hogy a munkálat közben kicsit se mozduljanak el. A ház hátsó része zárt, azaz a dobozok alja egy irányba néz. Ezt szeretik a rovarok, hiszen munkájuk végeztével, vagy teleléskor nyugalomra vágnak, szeretik a lezárt tereket.

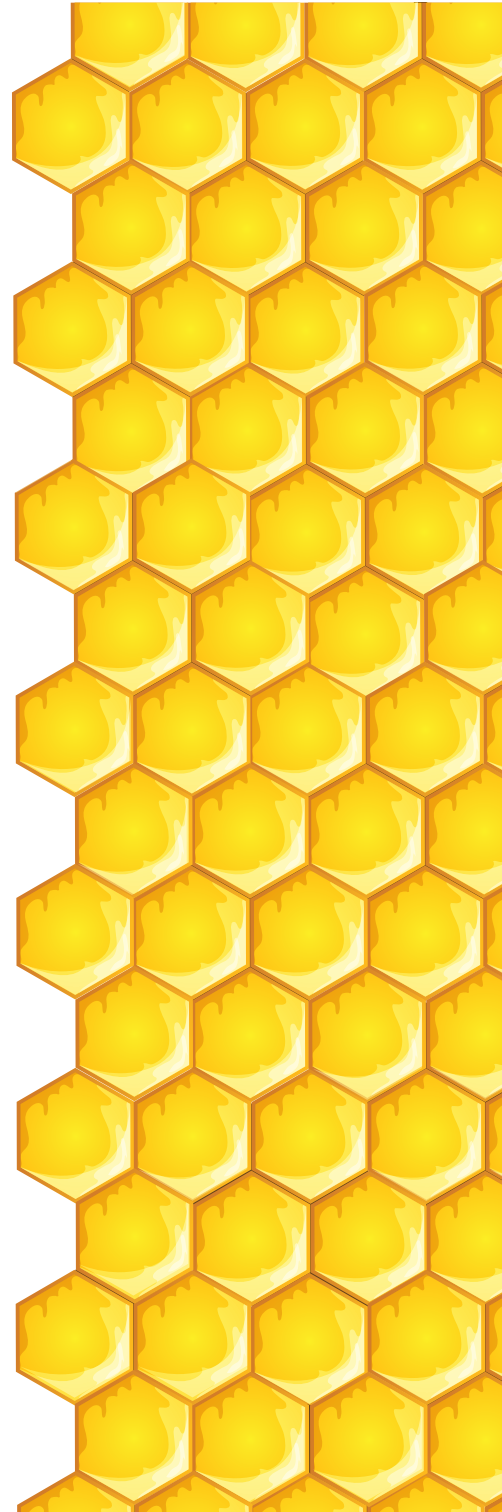
Miután kialakítottuk a ház "szobáit", a tetejét készítjük el. Ehhez szintén tetrapack "építő-elemeket" használunk. A tető hossza a meredekségétől függ. Középen, a "nyeregnél" praktikus toldani a tetrapack lapokat, mert a toldást majd be fogjuk fedni, s így nem kezd ki az eső, a fagy. A tető két végét a ház oldalához ragasztottuk, kb. 4-5 cm mélységben, hogy kellően erős legyen akkor is, ha a házat, szállót felfüggesztve használjuk. Az elemek ragasztásához talán a Palma ragasztó a legideálisabb, mert kellően erősen és kellően rugalmasan rögzíti egymáshoz a felületeket. A többi gyorskötésű ragasztó erős, de merev kötést ad, melyek nem bírják a fagyot, lepotyoghatnak az így felerősített elemek. Az egyetlen kritérium a Palma használatánál, hogy ki kell várni a két bekenet felület teljes száradását és csak ezután szabad összenyomni őket.

A házunknak már van teteje is, tehát a külső borítás, a környezethez illővé-tétel a következő lépés. Rengeteg lehetőségünk van erre, kinek milyen alapanyaga van, a fakéregtől a nádszálakig, de akár a napozó-gyékény is megteszi. Nekünk parafadugóból vannak hatalmas készleteink, így ezzel borítottuk a rovarhotel tetejét és külső oldalait. A parafa igen hálás alapanyag: egyrészt gyönyörű a színe, a felülete, másrészt könnyen vágható, szabható, így a felezéssel megkétyszerizhetjük dugóink mennyiségét. A hosszában való kettévágás azért is praktikus, mert a teljesen egyenes vágott felület nagyon jól, erősen köt a ház sima elemeihez. A vágás erőt és pontosságot igénylő munkafázis: a felnőttek feladata legyen! Legelőször a kúpcserpekként működő dugókat ragasztottuk fel, majd a hosszában félbevágott dugókkal dolgoztunk tovább. Itt is figyeljünk arra, hogy ragasztáskor mind a dugókat, mind a doboz oldalát kenjük be, és hagyjuk teljesen megszáradni, csak ezután nyomjuk nagyon erősen a megfelelő helyre. A dugókat olyan sűrűn tettük, hogy teljesen eltakarják a tetrapack felületét. Ha kellett, itt-ott pár millimétert le is vágtunk dugóink oldalából.

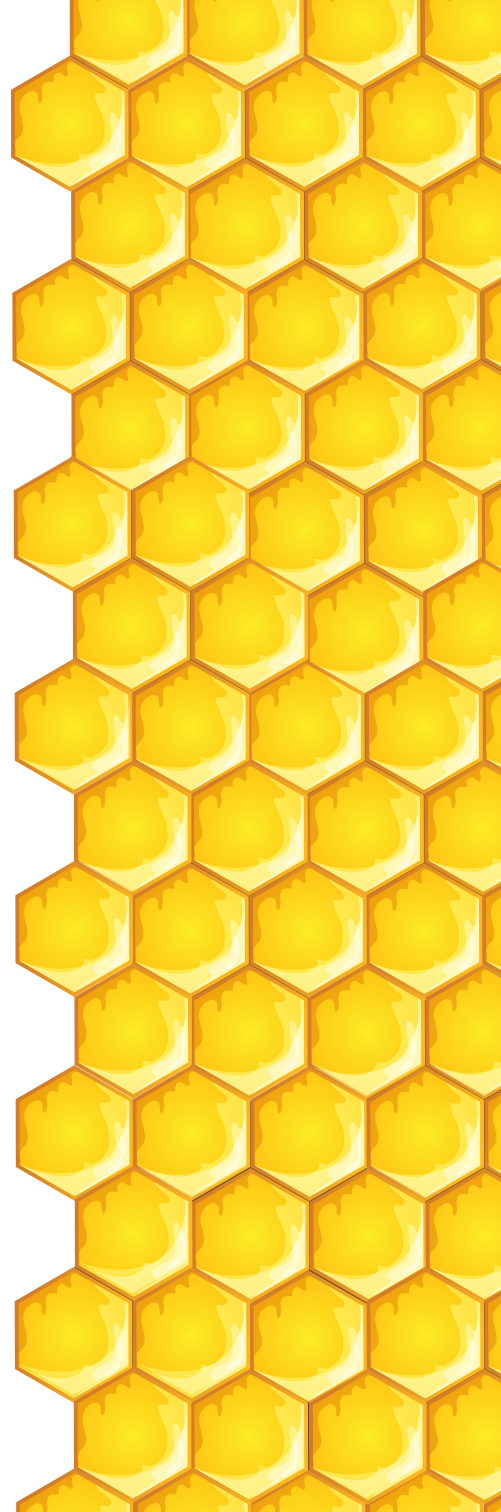
A száradási idők kiváráásával ugyan elhúzódik a házikó készítése, de ezeket a szüneteket is hasznosítani tudjuk. Ezalatt felvághatjuk méretre azokat a természetes alapanyagokat, melyeket a hotel "berendezésének" szánunk. Nád, bambusz, bodza- vagy csicsókaszár, száraz ágak, fakéreg, tobozok és egyéb termések, növényi szárok állnak rendelkezésünkre, ha nincs kertünk, akkor sétáink alatt is rengeteg ilyen kincset össze tudunk gyűjteni. Mivel a házunk mélysége 10 cm, tehát kb. ekkora darabokra aprítjuk a hosszabb szálakat. A nád, a bambusz belseje üreges, tehát igazi csalogató lesz egyes beporzó-fajok számára!

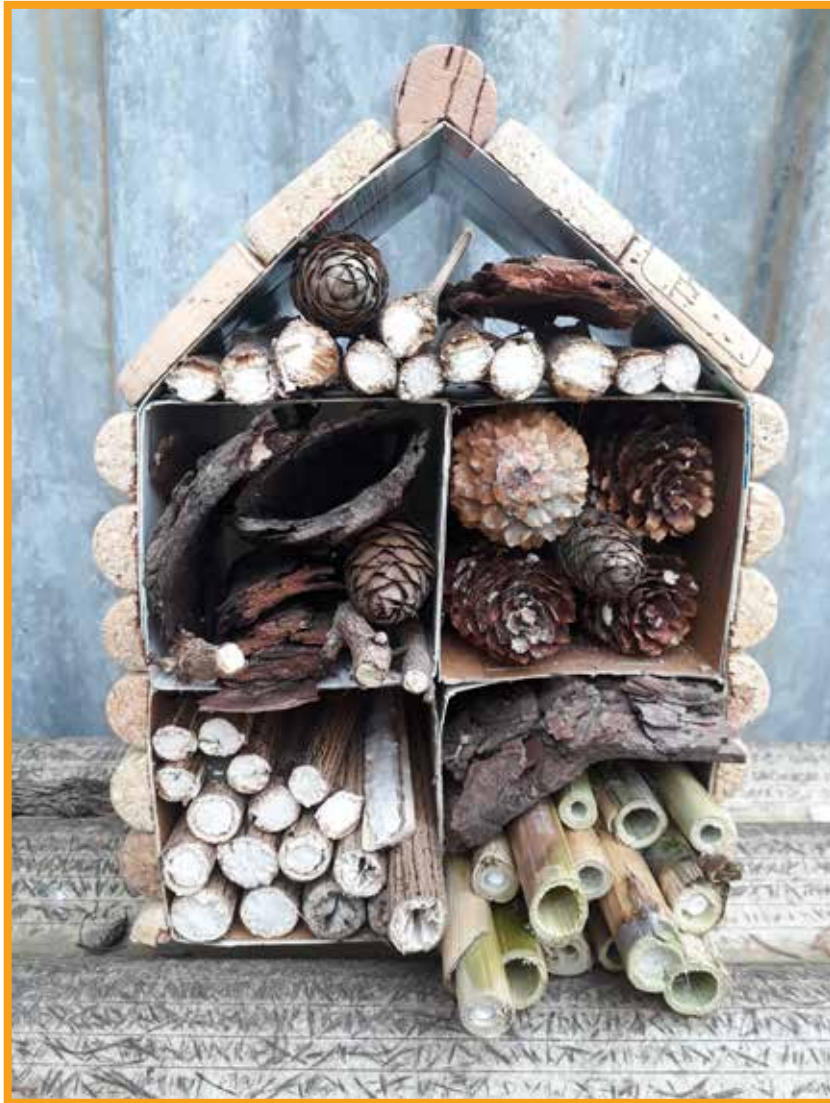

A különféle növényi szálak, száraz, ha kellő sűrűséggel nyomjuk a helyére, megtámasztják egymást, a szoba oldalának feszülnek, tehát stabilan megállnak a helyükön. Ha nem rakjuk ilyen sűrűn ezeket, akkor tanácsos egy-egy csepp ragasztóval a szoba aljához vagy oldalához rögzíteni, így biztos, hogy sem a szállításkor, sem a felerősítés, felakasztás közben nem potyog ki a szoba "berendezése".

Rovar-szállónk elkészült, nézzünk ki neki az erkélyen vagy a kertben egy nyugodt zugot. Nemcsak hasznos, de színeivel, természetes anyagaival kedves és esztétikus látványt is nyújt. Ha igazán luxus szolgáltatást szeretnénk nyújtani zümmögő barátainknak, akkor a hotel közelében egy kis tálban helyezzünk el sarat, hogy be is tudják tapasztani a költőhelyeket! Így már nem csak szállónk, de bölcsődénk is lesz!

Közösségek Hete

Készítette:
Király-Nagy Éva
Horváth Alexandra

Budapest
2021

